

Ольховська Н. С.

Національний університет біоресурсів і природокористування України

Міхійченко Н. А.

Національний університет біоресурсів і природокористування України

СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ МЕТАФОР АГРАРНОГО НІМЕЦЬКОМОВНОГО ДИСКУРСУ

У статті досліджено поняття, сутність та ознаки метафор у німецькомовному аграрному дискурсі. Додаткову увагу приділено вивченню метафор з точки зору семантичного, прагматичного та семіотичного підходу. У контексті проведеного дослідження пропонується розглядати метафори як специфічні висловлювання про об'єктивні властивості, у яких звертається увага на певні подібності, що поєднуються з уже визначеними словами у перекладно-осмисленому значенні. Саме метафоричні прийоми відіграють роль прямого засобу прямої номінації, створюючи умови для предикації нових, раніше нехарактерних для предметів ознак, що позитивно впливає на швидке освоєння нового змісту всередині тексту.

Запропонована класифікація метафоричних зворотів у німецькомовних аграрних текстах дозволяє визначити статус метафоричного епітета та виділити його відмінні риси: узуальні та асоціативні епітети (постійні, описово-оцінні); okazіonalno-асоціативні епітети: поле подібності (порівняльний, метафоричний, літотичний/гіперболічний; поле суміжності (метонімічний, перифрастичний); поле протилежностей (іронічний, оксиморонний).

Основними функціями метафор визнаються евристична та когнітивна, оскільки саме з їх допомогою можна концептуалізувати нові об'єкти дослідження, використовуючи знання про інші форми об'єктів.

Виявлено, що створення мовної метафори пов'язане зі спеціальним оперуванням людини концептуальною системою, результатом якого є нове знання. Функції, що відображають спосіб фіксації метафори в мові узуального типу пізнання як засобу об'єктивації знання, наступні: економія мовних засобів, експлікація якостей, номінація, концептуалізація. Таким чином, поступово зростає роль мовної метафори як засобу вираження результатів пізнання в процесі його розвитку.

Проаналізувавши основні сучасні епістемологічні концепції метафори, ми дійшли висновку, що відсутність підходу, який став би основою єдиної цілісної концепції, пояснюється прагненням дослідників охопити всі фактори, які впливають на інтерпретацію метафоричних висловлювань, що відкриває все нові й нові обставини та перспективи дослідження, які раніше не враховувалися. Неможливість пояснити сутність метафори в рамках однієї теорії пояснюється лише тим, що вона є і семіотичним, і концептуальним, і контекстуальним утворенням, тобто багатоаспектністю її ролі в пізнанні.

Ключові слова: німецькомовний дискурс, метафори, структурно-семантичні характеристики, аграрні тексти, лексема.

Постановка проблеми. На протязі останніх років спостерігається підвищення зацікавленості науковців до окремих галузей та сфер наукового пізнання, проблематики термінологічних систем, у тому числі й аграрної галузі, що обґрунтовано зростанням обсягів інформації наукового і технічного спрямування, а також інтеграційними процесами між різними науковими сферами. При цьому, важливу роль відіграє процес термінотворення саме у наукових текстах, до категорії яких належить і аграрна тематика.

Вивчення термінологічних категорій аграрної тематики виступає в якості важливої сфери мовознавства. Особливості мовлення аграрної тематики спрямовані на забезпечення високої ефективності професійної комунікації, використовуються у дослідженнях, наукових публікаціях, текстах, одночасно виступаючи в якості основної характеристики таких текстів. Для літератури аграрної тематики є характерним існування великої кількості термінів та спеціальних лексичних одиниць, а також структурно-семантичної побудови,

за допомогою чого відображається специфіка понять досліджуваної сфери професійної діяльності.

Метафори в аграрному німецькомовному дискурсі характеризуються полі кодовою структурою, що зумовлює поєднання етнопрагматичного та дискурсивного підходів до дослідження німецькомовного аграрного дискурсу, а також важливість у загальній системі інформаційного обміну в суспільстві. Саме це й обумовлює актуальність більш ґрунтовного вивчення даного питання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Особливості метафор в німецькомовному аграрному дискурсі викладено у дослідженнях вітчизняних та зарубіжних науковців, серед яких можливо виділити праці наступних: Н. Арістової, Ф. Бацевич, Т. Білозерської, С. Блавацького, О. Кучерової, Е. Ільїнової, В. Карабана, О. Кирпиченка, Б. Клименка, В. Комісарова та інших, у зв'язку із чим висловлювалися різні точки зору. При цьому, до цього часу в науковій літературі не представлено окремого ґрунтовного дослідження метафор в аграрному німецькомовному дискурсі, зокрема через призму структурно-семантичного аналізу.

Формулювання цілей статті. Спираючись на доступні джерела, дослідити ключові аспекти дослідження метафор в аграрному німецькомовному дискурсі як об'єкта структурно-семантичного аналізу.

Виклад основного матеріалу. Метафори є специфічним твердженням стосовно об'єктивних властивостей, приймаючи до уваги певні подібності, що поєднуються із вже визначеними у переосмисленому сенсі слова. У цьому зв'язку прийнято стверджувати, що метаформ достатньо активно використовуються у процесі кваліфікаційно-оціночної свідомої діяльності. Метафорична техніка є безпосереднім засобом прямої номінації, створюючи умови для предикації об'єктам нових, раніше не властивих для них ознак, що позитивно впливає на стрімкий розвиток нового змісту в межах тексту [4, с. 40].

У відповідності до позиції А.Н. Мороховського, метафора являє собою вторинний елемент, що ґрунтується на подібності, спільних характеристиках (уявних чи реальних) об'єкта дослідження з тим предметом, назву якого прийнято переносити на інші об'єкти номінації [1]. У свою чергу, Н.Д. Арутюнова розглядає метафору в якості одного із способів для визначення індивідуальних характеристик конкретних предметів чи явищ, передачі їх неповторності, індивідуалізації

предметів, відносячи його до тих категорій, до яких він зазвичай не належить [2].

У більшості робіт, незважаючи на широке коло порушених проблем, лінгвістичний аспект є все ж таки домінуючим. Головною метою було виявлення природи метафори, побудова типології тощо. Дослідження велися за трьома основними напрямками:

1) семантичний (Блек, Річарді, Ротбарт та ін). Цей напрямок приділяв увагу критеріям виділення метафори, механізму її використання в мові, питанню пізнавального статусу метафори, але головною метою був опис механізму дії метафори, а також зміна значень, наукових термінів і т.д.

2) прагматичний напрям (Коен, Маргліт, Шиблз, Лакофф і Джонсон) бачив своє головне завдання у виявленні головних законів розвитку людського мислення через аналіз мовних структур. На думку Лакоффа та Джонсона метафоричний метод концептуалізації відіграє основну роль. Концептуальні перенесення між певними підструктурами формують загальну понятійну систему людини.

3) семіотичний підхід (Хенле), який трактував метафору як символ деякого буквального значення чи іконічне позначення [11].

Особливий інтерес представляє для нас метафоричний процес створення нового поняття. Коли вчений відкриває до тих пір невідоме явище, тобто коли він створює нове поняття, він повинен його назвати. Оскільки абсолютно нове слово нічого не говорило б носіям мови, він вимушений скористатись існуючим лексиконом, в якому за кожним словом вже закріплено значення. Щоб його зрозуміли, вчений обирає таке слово, значення якого здатне навести на нове поняття. Термін набуває нового значення через посередництво та за допомогою старого, яке за ним зберігається, наприклад, *zunge* (сниця; один із декількох брусків, що використовується в якості опори та між якими вставляється дишло; за своїм зовнішнім виглядом є подібним до язика), *schuh* (башмак, тобто спеціальний пристрій, що використовується в якості опори), *läufer* (повзучий пагонець), *besken* (здавленість на верхівці плоду) тощо [6, с. 69].

Фактично метаформа виступає в якості одного із основоположних аспектів та способів формування змісту на будь-якому рівні мовних структур. При цьому, особлива активність даної форми створення нового змісту на основі вже існуючих знаходить свій прояв у збільшенні лексичного словника не лише на побутовому, але й на науково-категоріальному рівні. Саме остання категорія

метафор заслугує на увагу в контексті нашого дослідження [4, с. 40].

У науковій літературі пропонують виокремлювати чотири форми метафор, які відрізняються за своїми стилістичними ефектами, проте можуть використовуватися у німецькомовному аграрному дискурсі. Такими формами метафор є наступні:

1. Спосіб лексичної метафоризації, за допомогою якого здійснюється ідентифікація та присвоєння нових імен категоріям предметів. В даному випадку метафора виступає в якості виключно технічного прийому вилучення нових імен із застарілого лексичного запасу. Наприклад, *zahn* (зуб чи занадто гострий виступ на інструменті, знаряддях чи частинах машин), *knie* (косинець, складовий елемент будь-яких пристроїв у сільськогосподарській техніці або знарядді), *gabel* (вилка, тобто деталь сільськогосподарської техніки, за допомогою якої дії передаються на інші деталі); *bein* (стояк, деталь машини, призначена для кріплення інших механізмів).

Достатньо поширеними є метафоричні звороти, що пов'язані з тілом людини, тваринами тощо. Наприклад, *gaure* (гусениця, складовий елемент ходової частини самохідних машин); *sägehund* (підпора пили); *wurm* (шнек).

Формування номінативних метаформ має місце у випадку наявності семантично автономних лексичних одиниць, що організовується за таксономічним принципом, переважно будучи одночленною. При цьому, в межах конкретної лексики прослідковується ціла низка чинників, що здійснює послаблюючий вплив на взаємозалежність між іменами. Таким взаємозв'язок між частиною та цілим сприяє регулярному отриманню частинами предметів метафоричних найменувань. Для позначення частини предмета, метафоричне найменування автоматично має бути включено до складу словосполучення, за допомогою яких пояснюється їх предметна належність. Наприклад, *eggenzahn* (зуб борони); *hebelgabel* (важільна вилка); *pflugkörperbein* (стояк корпусу плугу); *kniestück* (косинець-причіп).

«Ідентифікуюча» метафора є ресурсом номінації, а не нюансування змісту. Метафора, що використовується в номінативних цілях, породжує омонімію. Такого роду перенос зазвичай спирається на схожість предметів за певною зовнішньою очевидною ознакою. Метафора цього типу наочна. Вона апелює не до інтуїції, а до зору. Виконавши свою номінативну функцію, метафора зникає. Проте це не спонукає мовця вдаватися до нової, свіжої метафори. Так само як людині

у стандартній ситуації не потрібно декілька імен, класу предметів вистачить і однієї назви [8].

2. Використання метафор в ознаковій або предикативній лексиці сприяє досягненню ефекту привласнення ознак іншого об'єкта. Наприклад, *trockene kuh* (недойна корова); *lebendgewicht* (жива вага); *live-zaun* (живопліт); *scharfe luft* (морозне повітря); *abgenutzter boden* (виснажений ґрунт); *jungfräulicher boden* (цілина, необроблена земля); *wirkstoff* (активна речовина); *weiches wasser* (м'яка вода); *geschlossene gemeinschaft* (закрите (рослинне) товариство); *blinde knospe* (непроросла брунька). предикатна метафора спрямована зрештою на досягнення гносеологічних цілей. Зі способу творення образу метафора перетворюється у спосіб формування недостаючи мові значень. Аналогія в ознаках різних категорій об'єктів, що лежить в основі метафори, являється знаряддям не лише найменування, але і самого його виділення, пізнання [8].

3. Найбільш стилістично значимою формою метафори є образна, що формується під впливом метафоричного забарвлення ідентифікаційного найменування до позицій предиката віднесеного до інших, вже названих предметів чи груп. У даному випадку метафора відіграє роль ресурсу, який використовується у процесі пошуку образів, засобів індивідуалізації чи оцінки предметів, змістовних аспектів. Наприклад, «*Organisches Material wurde einst als der wesentliche Bodenbestandteil gepriesen, der leuchtende besondere Stern am Firmament der Pflanzenzüchter*» («Був період, коли гумус підносили як невід'ємний складовий елемент ґрунту, яскраву виняткову зірку на небозводі фермера» – переклад автора).

У широкому сенсі термін «образ» означає відображення у свідомості зовнішнього світу, це унікальне бачення автора та унікальне зображення картини світу. Створення яркого образу засноване на використанні схожості між двома далекими один від одного предметами, практично на своєрідному контрасті. Таким чином, образна метафора дає конденсовану характеристику конкретного предмету, часто претендуючи на проникнення в його суть, на розкриття його індивідуальності [8]. Образні метафоричні терміни наявні і в аграрному дискурсі. Наприклад, *zwergenkultur* (карликова культура); *waldteufel* (викорчовувач); *cowboy-okonomie* («ковбойська» економіка) тощо.

4. Процес метафоризації предикатних лексичних зворотів, що супроводжується ідентифікаційними ознаками, є несприятливим явищем

для метафор. Так, різноманітним товарам, які підлягають подальшому продажу, дають індивідуальні найменування. У контексті даної форми прийнято виокремлювати прості та складні метафори. У першому випадку мова йде на їх побудові на базі актуалізацій однієї чи декількох характеристик, які є притаманними для обох елементів метафори. При цьому, для аграрного дискурсу не є занадто характерними розгорнуті метафори, переважно зустрічаючись у публіцистиці. Наприклад, «Obwohl organische Substanz einst als der wesentliche Bodenbestandteil, der helle besondere Stern am Firmament der Pflanzenzüchter, gepriesen wurde, fiel sie wie Luzifer unter die Last «moderner» landwirtschaftlicher Ideen» («І хоча були часи, коли гумус звеличували як невід'ємну складову ґрунту, яскраву виняткову зірку на небозводі фермера, він впав наче Люцифер під вагою «сучасних» сільськогосподарських ідей» – переклад автора) [8].

Метафора є сильним типом лінгвокреативності, оскільки вона здатна трансформувати систему значень у мові і тим самим сприяти його постійній творчій еволюції. Вже сама предикативна ідентифікація, що полягає у презентації фактів однієї категорії в термінах іншої, має явно виражений інновативний характер. У цьому семантичній інновації важливу роль грає уяву, властиве лише людині. Семантика метафори, зазначає П. Рікер, має бути необхідним чином доповнена психологією уяви, яка зводить мости між гетерогенними концептами, діючи інноваційно та креативно одночасно [10].

У нашому світі, що динамічно розвивається, існує постійна потреба в лінгвістичних інноваціях. Метафора над останню задовольняє цю потребу. Маючи унікальну силу, що дозволяє використовувати обмежені мовні ресурси в необмеженій безлічі ситуацій, вона є по суті складовою креативного процесу, властивого так чи інакше всім видам та рівням комунікації.

Майже завжди чи принаймні часто метафора є своєрідним новаторським внеском у дискурс. Вона не просто, як вважали раніше, риторичний прийом, що дозволяє зробити промову яскравішою і яскравішою, але найчастіше необхідний засіб для комунікації нових ідей. За допомогою метафори креативний розум сприймає навколишню реальність. Метафора здатна виявити потаємні, неочевидні зв'язки чи відкрити таку перспективу, з якою ми можемо по-іншому поглянути світ на себе. Навіть застигли метафори, які давно перейшли в розряд прямих найменувань, можуть бути в принципі «пролонговані» (тер-

мін І. Р. Гальперіна) та інтегровані в нові контексти, де вони знову звучать оригінально та незвично [3, с. 92–94].

Будь-яка спроба жорсткого розмежування неметафоричного і метафоричного в мові приречена на невдачу: те й інше є нероздільним і є частиною загальномовного континууму. Величезна кількість буквальних слів та виразів були в минулому метафорами, образність яких з часом померкла. Наприклад, Kopf, Wand, Einsuß, Text, Motiv, Symptom, radikal, expressiv, begreifen, fadenscheinig та багато інших. Метафорика у різних її проявах – це якийсь мікроуніверсум, укладений у макроуніверсум мови. Метафора дозволяє словам вільно рухатися неосяжним простором мови, креативність якого в цілому не в останню чергу зрозуміла саме його метафоричністю.

Особливо слід зупинитися на лінгвоголографічній концепції метафори, що висувається в реферованому дослідженні як авторської гіпотези і дозволяє поглянути на суть проблеми, що цікавить нас, з дещо іншої точки зору. Свого часу голографія як концепція та метод аналізу стала фундаментальною науковою інновацією, що означувала певну, причому важливу, зміну парадигм у фізиці. У цьому випадку нас цікавить не оптична, а перш за все семантична голографія як унікальний спосіб запису, збереження та зчитування інформації, хоча функціональний механізм у цьому випадку приблизно однаковий.

Виходячи з цього, топографічна структура лексеми (в даному випадку метафори) являє собою фокус, на який спрямована наша свідомість, вона розшифровує, тобто зчитує дану голограму на цілком певному тлі, який у фізиці позначається як резонансне середовище, а в нашому разі фігурує як семантичне оточення, або контекст.

Зчитувана суб'єктом графічна інформація перетворюється миттєво на семантичну. У цьому сенсі слово можна розглядати як свого роду топографічний накопичувач, що оптимально кодує та зберігає семантичні дані, з якого відбувається потім селективне зчитування інформації. Семантичний імпульс, що доходить до нас від лінгвоголограми і лічений референтним променем свідомості, коригується і уточнюється контекстуальним тлом, а потім реконструюється в загальному процесі сприйняття в потрібний сенс [5, с. 326–328].

На відміну від оптичної, в словесній голограмі записана не світлова, а семантична інформація, яка може бути реконструйована без втрат у будь-який час, як тільки на неї буде направлений промінь нашої свідомості, що включає цілий набір

параметрів (лінгвістична та металінгвістична компетенція, енциклопедичні знання, прагматичні умови комунікації та ін.) і що спирається у своїй інтерпретації на семантичне оточення, або контекст.

У кожному слові-голограмі закладена найрізноманітніша інформація: концептуально-семантична, граматична, конотативна, стилістична. Всі ці елементи розподіляються по всьому просторі голограм, які мають не тільки поверхню, а й глибину; відповідно до цього голограма фокусує зображений об'єкт як поверхово, так і глибинно, вихоплюючи з нього при необхідності ті образи або елементи, які були колись закладені. Інформаційно-семантичний зміст голограм може бути надзвичайно щільним. Словесна голограма легко вбирає в себе і запам'ятовує всі семантичні та інші параметри, укладені в неї, так що наша свідомість у кожний даний момент і в даному контексті буде зчитувати лише одну необхідну нам інтегральну частину семантичного цілого, у той час як всі інші, не релевантні відійдуть на задній план [7, с. 67–69].

Гіпотетично можна припустити, що кожне слово з його потенційною тенденцією до полісемії – це динамічна голограма, що не стирається, і справді унікальна система пам'яті. Якщо дотримуватися такої концепції, то виявиться, що такі параметри, як віддаленість чи наближеність буквального та метафоричного концептів (тобто *tenor* і *vehicle* у формулюванні А. Річардса) не такі вже й істотні. Для скануючого променя нашої свідомості ця відстань нерелевантна, вона блискавично вихоплює, зчитує та креативно поєднує те, що має сумісні концептуальні чи конотативні імплікації, бо запрограмоване на такий пошук та зчитування. При цьому різні шари інформації можуть частково або повністю поєднуватися або накладатися один на одного, утворюючи химерні конфігурації та виробляючи той чи інший комунікативний ефект.

З цієї точки зору всю систему мови, знову ж таки гіпотетично, можна представити як гігантську багатовимірну і не стерту голограму, кожна частина якої укладена в ціле, а ціле так чи інакше – в кожен його частину. Саме тому не можна вивчити певний фрагмент мови, не оволодівши цією мовою повністю. У цілому нині таке розуміння передбачає не лінійну, саме багатовимірну динаміку мови, кожен аспект якої, будучи частиною неподільного цілого, несе у собі заряд інформації про це в цілому.

Ця класифікація спирається на особливості змістовної сторін метафоричного знаку, які у їх смислової двоплановості (одночасне вказівку на

основний і допоміжний суб'єкт), тобто порівняння чогось (основного суб'єкта) з чимось (допоміжним суб'єктом, терміном-порівняння) за якоюсь ознакою (аспектом порівняння).

По допоміжному критерію суб'єкти порівняння виділяються: анімалістична метафора – заснована на порівнянні з твариною; антропоморфна метафора – лежить порівняння предметів, рослин, тварин із людиною; просторова (орієнтаційна (за Дж. Лакоффом та М. Джонсоном)) метафора – заснована на аналогії з будь-яким виміром простору: високі ціни, низька температура. За ступенем цілісності внутрішньої форми виділяють метафори: образні (оказіональні: синтаксичний монстр; узуальні: легкокрилі мрії); мертві, стерті. Виходячи з належності знака-носія образу (допоміжного суб'єкта) до системи термінів тієї чи іншої галузі традиційно дослідники виділяють такі групи метафор: медичні, спортивні, військові, технічні, азартні, біологічні. Ми у своєму дослідженні шукатимемо поняття, які виражає суб'єкт у метафоричних поєднаннях [9].

Беручи до уваги позитивні сторони існуючих класифікацій епітетів та внісши необхідні, на наш погляд, зміни та уточнення, ми пропонуємо наступну семантичну класифікацію епітетів з урахуванням їх місця у польовій системі тропів: 1) узуально-асоціативні епітети (постійні, описово-оціночні); 2) okazіонально-асоціативні епітети: поле подібності (компаративні, метафоричні, літотні/гіперболічні; поле суміжності (метонімічні, перифразні); поле протилежності (іронічні, оксюморонні). Дана класифікація дозволяє визначити статус метафоричного епітету та виділити його відмінні риси.

Висновки і пропозиції. Метафора – основоположний принцип мови. У звичайній зв'язковій мові ми не зустрінемо і трьох пропозицій поспіль, у яких не було б метафори. Навіть у чіткій мові точних наук можна обійтися без метафори лише внаслідок прикладання великих зусиль: щоб уникнути метафор, треба спершу їх виявити. Функціональне спрямування метафор на пряму залежить від текстових стилів, у яких вони використовуються. Першочерговими функціями метафор визнаються евристична та пізнавальна, оскільки саме за їх допомогою можливо осмислити нові об'єкти дослідження, використовуючи знання про інші форми об'єктів. Окрему роль у межах наукового дискурсу, у тому числі й аграрного, відіграє аргументативна функція, що використовується в ролі інструмента переконання у правильності запропонованих теорій.

Звернувшись до розгляду специфічних рис мовної метафори, що зумовлюють її пізнавальну функцію, з'ясували, що її створення пов'язано із особливим оперуванням людини понятійною системою, результатом якої є нове знання. Функції, що відбивають шлях закріплення метафори у мові звичайного типу пізнання як засобу об'єктивації знання, такі: економії мовних засобів, експлікації якостей, номінації, концептуалізації. Таким чином, роль мовної метафори як засобу вираження результатів пізнання у процесі її розвитку поступово зростає. Проаналізувавши основні

сучасні гносеологічні концепції метафори, ми дійшли висновку, що відсутність підходу, який став би основою єдиної цілісної концепції, пояснюється прагненням дослідників охопити всі фактори, що впливають на інтерпретацію метафоричних висловлювань, що відкриває все нові й нові невраховані раніше обставини та перспективи дослідження. Неможливість пояснити сутність метафори у межах однієї теорії пояснюється лише тим, що вона є і семіотичним, і концептуальним, і контекстуальним освітою, тобто багатолікністю її ролі пізнанні.

Список літератури:

1. Бакун О. В. Метафора у політичному дискурсі. URL: <http://www.dspace.nbuv.gov.ua>. (дата звернення: 28.10.2022).
2. Боярська А. Метафора у термінології розмінювання англійської мови. URL: http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/21740/Metaphora_u_terminolohii_rozminuvannia_anhliiskoi%20movy.pdf?sequence=1&isAllowed=y (дата звернення: 28.10.2022).
3. Кабанцева Н. В. Семантична класифікація метафори в публіцистиці на матеріалі англійської та української мов. Науковий вісник Міжнар. гуманіт. ун-ту. Сер. «Філологія». 2014. № 10. т. 2. 92–94 с.
4. Кравець Л. Ю. Метафора як лінгвоментальний феномен. Українська мова і література в школі. 2014. № 1. С. 39–42.
5. Кричевська Л. А. Особливості перекладу концептуальної метафори у кліше англійської мови наукового тексту. Наукові записки Національного університету «Острозька академія». № 36. 2013. С. 326–328.
6. Лучук І. Дикі думи. Сектор поезієзнавства Інституту Івана Франка НАН України. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2011. 816 с.
7. Ляшкова І. І. Метафора як засіб втілення наукового знання в англійській мові та проблема еквівалентності перекладу на українську. Вісник НТУ «ХП». 2015. № 13. С. 67–69.
8. Метафора в аграрному інтернет-дискурсі та особливості її перекладу з англійської мови українською. URL: <https://vunivere.ru/work102007/page7> (дата звернення: 08.10.2022).
9. Одинецька Л. В. Роль метафори у засобах масової інформації. URL: <http://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/13506/Odynetska%20L..PD?jsessionid=F15301C4BEBFEC355B83789D4C5C86A4?sequence=1> (дата звернення: 28.10.2022).
10. Пемпусь Т. С. Метафора: теоретико-літературний аспект. URL: <http://studentam.net.ua/content/view/8807/97/> (дата звернення: 08.10.2022).
11. Четверікова О. Комунікативні та лінгвокультурологічні передумови дослідження науково-популярного тексту. Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету. № 35. 2016. С. 178–184.

Olkhovska N. S., Mikhienko N. A. STRUCTURAL-SEMANTIC FEATURES OF METAPHORS OF AGRARIAN GERMAN-SPEAKING DISCOURSE

The article examines the concept, essence and features of metaphors in the German-language agrarian discourse. Additional attention is paid to the study of metaphors from the point of view of semantic, pragmatic and semiotic approach. In the context of the conducted research, it is proposed to consider metaphors as specific statements about objective properties, in which attention is drawn to certain similarities that are combined with words already defined in a reinterpreted sense. It is metaphorical techniques that play the role of a direct means of direct nomination, creating conditions for the predication of new, previously uncharacteristic features for objects, which has a positive effect on the rapid development of new content within the text.

It was established that in the process of using metaphorical turns in German-language agrarian texts, it is possible to divide them into separate varieties, in connection with which a unique approach to the classification of the studied category from the point of view of structural and semantic characteristics is proposed: usual and associative epithets (permanent, descriptive and evaluative); occasional-associative epithets: the field of similarity (comparative, metaphorical, lithotic/hyperbolic; the field of contiguity (metonymic, periphrastic); the field of opposites (ironic, oxymoronic). This classification allows you to determine the status of a metaphorical epithet and highlight its distinguishing features.

In ordinary connected language, we will not come across three sentences in a row that do not contain a metaphor. Even in the clear language of the exact sciences, one can do without a metaphor only as a result of great effort: to avoid metaphors, one must first discover them. The functional orientation of metaphors directly depends on the textual styles in which they are used. The primary functions of metaphors are recognized as heuristic and cognitive, since it is with their help that it is possible to conceptualize new objects of research, using knowledge about other forms of objects.

Turning to the examination of the specific features of a linguistic metaphor, which determine its cognitive function, it was found that its creation is connected with a special operation of a person with a conceptual system, the result of which is new knowledge. The functions reflecting the way of fixing the metaphor in the language of the usual type of cognition as a means of objectifying knowledge are as follows: economy of linguistic means, explication of qualities, nomination, conceptualization. Thus, the role of language metaphor as a means of expressing the results of cognition in the process of its development is gradually increasing.

Having analyzed the main modern epistemological concepts of metaphor, we came to the conclusion that the lack of an approach that would become the basis of a single holistic concept is explained by the desire of researchers to cover all the factors that influence the interpretation of metaphorical statements, which opens up more and more new circumstances and perspectives of research that were not taken into account before. The impossibility of explaining the essence of metaphor within the framework of one theory is explained only by the fact that it is both semiotic, conceptual, and contextual education, that is, the multifaceted nature of its role in cognition.

Key words: *german-language discourse, metaphors, structural-semantic characteristics, agrarian texts, lexeme.*